

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Superbia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

2.
lib. 7. de
Prouid.

Saluianus putat vniuersam Galliam, Sardiniam, Siciliam ob hanc spectaculorum turpitudinem & insaniam Barbarorum irruptione castigatam, nobilissimas Germaniæ vrbes Coloniã, Moguntiam, Treuerim crudelissime deletas, Vandalosque communem orbis perniciem in ipsam vsq; Africam penetrante. Circumsonabant, ait, armis muros Cartaginensium populi barbarorum, & Ecclesia Cartaginensis insaniebat in circis, luxuriabatur in theatris, alij foris jugulabantur, alij intus fenebrabantur, pars plebis erat foris captiuam, pars intus captiuam vitiorum.

POENAE SVPERBORVM.

1.
Sen. in Her-
cule furen-
te Act. 2.
Sc. 3. Scm
persequi-
tur super-
bos vltor à
tergo
Deus.

SEjanus qui cum Tiberio iniit Romæ consulatum toto orbe fuit celeberrimus, non solum amplissimas occupauit & assecutus dignitates & administrationes, sed diuictus sentente Tiberio & apud Capream insulam multo tempore otiante, seipsum pro imperatore Tiberium vero Cæsarem pro insulæ rectorum quodam habuit, eoque existimationis procrectus est, vt ipsi tanquam Deorum alicuius creatura fieri soleret, essetque anno Christi 33 doctus consulatus cum prorogatione quinque annorum; in super & in litteris publicis à Senatu Tiberij ita & Seiani nomen inscriberetur, sicut imperator aureo curru in theatrum ueheretur, jurarentque omnes per fortunam eius: Hic, inquam, conuocato Senatu, vno

arentur litteræ imperatoris, quibus collata sibi potestas tribunitia dicebatur, quas sibi ipse lætas atq; iucundas sperabat, contrarias omnino ac ipsimet perniciosas omnibus audientibus cōtra opinionem & expectationem percepit. vnde mox depositus, iussu Reguli consulis suffecti, consentiente Senatu, in vincula ducitur, (ita Deus tumentes fluctus exiguæ arenæ obice in gracilem spumam cōuertit, cū dispergit superbos in furore suo, Job. 40.) atque ibidem capite mulctatur, deinceps in Gemonias vnco trahitur, sicq; demum per triduum à populo maximo ludibrio habitus in Tiberim mittitur. Liberi quoque ex S.C. maxime vero filia quam pater pactus fuerat Claudij filio, prius (ô rem inauditam) à carnifice constuprata, necati sunt. Hæc pluribus Diocassius hist. Rom. li. 58. quæ nobis exemplo rerum humanarum inconstantia & mobilitatis esse debent, ne quis sibi atridenti & blandienti felicitati admodum credat, & in rebus prosperis modelte & non superbe sese gerat.

Cajus imp. eo flagitij atque insaniam peruenit vt diuinos æmulatus honores Deus ab omnibus coli voluerit. Philo quanta passi sint Iudæi id facere renuentes pluribus scribit. Suet. & Dio testantur quod de inferendo Iouis Olympij simulachro Romam, deq; illius effigie in suam mutanda consilium inierit. Iosephus, quod Petronio Syriæ præfecto in

Scianni casus.

2.

Sueton. in Caio, c. 22.
Dio li. 59.
Philo li. de legat. ad Catum.
lib. 18. an. iq. c. 11.

li man-6

mandatis dederit vt suam statuam Hierosoly-
mis in templo locaret. Sed anno ætatis suæ 29.
coniuratione Cassij Chereæ, & Cornelij Sa-
bini Tribunorum Prætorianorum militum
occisus est.

3.
V. Locos
de parent
de iniust.
& de vo-
lupt.

4.
Seuerus
dial. lib. 1.
ca. 6.

Quàm displiceat Deo ornatus capillorum
& corporis cultus in Virgine quæ propo-
situm Virginitatis arripuit, docet S. Hierony-
mus scribens ad Lætam pauendo exemplo de
Prætextata nobilissima Romana scemina.

Cum Valentinianus imp. S. Martinum E-
piscopum ea petere cognouisset quæ præste-
re nolebat, iussit eum palatij foribus arceri.
Etenim ad animum illius immitem ac super-
bum vxor accesserat Ariana, quæ totum illum
à sancto viro, ne ei debitam reuerentiam præ-
staret, auerterat. Itaque Martinus, vbi sensit
atque iterum superbum principem frustra
adire tetrauit, recurrit ad nota præsidia, cilicio
obvoluitur, cinere conspergitur, cibo potuque
abstinet, orationes diebus noctibusque pe-
petuat. Septimo vero die affirmit ei angelus, iu-
bet eum ad Palatium ire securum, regias fores
quantumlibet clausas sponte referandas, im-
peratoris spiritum superbum molliendū. Ipsi
tunc istiusmodi præsentis angeli confirmans
alloquio & fretus auxilio, Palatium petit. Pe-
tent limina, nullus obstitit; postremo vixit
Regem, nemine prohibente, peruenit. Qu-
cum venientem eminus videret, infrenden-
tur fuisse admissus, nequaquam assurgens
dip.

dignatus est astanti, donec regiam sellam ignis operiret, ipsumq; Regem, ea parte corporis, qua sedebat, adflaret incendium: ita solio suo superbus excutitur, & Martino inuitus assurgit; multumque complexus quem spernere ante decreuerat, virtutem sensisse diuinam emendatior fatebatur, nec expectatis Martini precibus prius omnia prestitit, quam rogaretur. Colloquio illum atque conuittio frequenter adsciuit, postremo abeunti multa munera obtulit, quæ vir beatus, vt semper paupertatis suæ custos, cuncta reiecit. Hæc Seuerus de Valentiniano maiore.

Qui turrim Babel velut propugnaculum contra Dei omnipotentiam edificare conati sunt, linguarum confusione puniti fuerunt.

5.
Gen. 11.

Ob contemptum diuinum imperium vxor Loth in statuam salis versa est, quam non solum Iosephus sed & alij plurimi se vidisse testantur. Benjamin Iudæus, cuius itinerarium ex Hebraico conuersum Arias montanus euulgauit, ante 400. annos se huius miraculi *αὐτόπληκ* fuisse dicit, addens, quod licet ab ouibus lambendo diminuatur, semper tamen ad pristinam increscat molem. Circum annum humanæ salutis 1525. Bartholomæus Salignianus Gallus in suæ peregrinationis historia eam se vidisse asseuerat.

6.

7.
Pœnam He
rodias A
grippæ vis
de in loco
de piorum
persecutio
ne.

Louanij anno 1579. erat puella quædam in corporis cultu vltra modum suæ conditionis profusa, vnde fiebat vt etiam parum pudica haberetur. Hæc postquam vita defuncta esset, libitinæ cadauer eius stramini de more imposuerunt, atq; ad pedes eius cereum consecratum collocarunt, ac deinde in inferiorem domicilij partem descenderunt. vbi dum versantur strepitus supernè exaudiri ceperunt, quo vna illarum excitata denuo ascendit, quid rei ageretur exploratura. Inuenit hæc cereum extinctum esse, & cadauer vndique flammis collucere, nec tamen stramina, quibus impositum erat comburi, cubiculum vero teterissimo fœtore repletum. Ac primum quidem tantam horribili ostento attonita vix apud fuerat, tandem vero se colligens candelam extinctam flammæ illi, quæ cadauer allambabat, admouens reaccendit. Ea accensa flammæ illa species euanuit. Albertus Hero. lib. 5. de Prouid. Dei c. 3.

8.
Baron. an.
Chr. 657.

Ildefonsus Episcopus: Cum, ait, Helladius Episcopo Iustus Diaconus fastu superbiæ insultaret, post mortem quidem sui Pontificis vixit Episcopus, & ipse tabefactus, sed in reprobum versus sensum, ob intemperantiam morum, à ministris altaris sui dormiens strigulatus laqueo expirauit, &c.

9.
Luc. 10. 18.
10.

Mali genij siue cacodæmones propter vnicam superbiam cælo expulsi ac deturbati sunt. Punita etiam est superbia in Core, De

athan, & Abiron, Nu. 16. in rege Saul. 1. Reg. 15. 11. 12.
 in Sennacherib, Esa. 37. in Aman, Esther 4. in 13. 14.
 Antiocho, 5. Mac. 9. in Herode, Act. 12. Cum 15. 16.
 Iulianus apostata lethali vulnere incerto au-
 tore telo diuinitus directo percussus in Per-
 side ad fluminis ripā jaceret, tametsi ob spre-
 tam Christi religionem mori se confiteretur,
 & à Nazareno victum agnosceret, consilio tamē
 cum sacerdotibus sacrilegis inito se clam
 in fluuium precipitare voluit, vt diuinitus rap-
 tus videretur, verum cum suo duce Satana in
 tartara præceps actus est.

Quia fortis, ille gigas Goliath nimium ro- 17.
 bori suo armisq; fidebat, solo baculo & funda 1. Reg. 17.
 adolescentis Dauidis occisus est; cū potentissi- 18.
 mus belli Dux Holophernes plus q̄ quo copijs Iudith. 6.
 suis artiq; bellicæ cōfideret, diuino iudicio in
 potestatem vnius fragilis scēminæ venit, quæ
 caput eius à ceruice resecauit (Mulier sola, sua
 manu, principem Assyriæ, in medio sui exerci-
 tus, obrūcauit) & totū eius exercitū dissipauit.

Cum magnus ille Chaldæorum monarcha 19.
 Nabuchodonosor potentia suæ nimium fide- Dan. 4.
 ret ilico de cælo vocem audiuit, qua & regno
 & ratione priuatus est, iussus inter feras versa-
 ri, scœnum comedere, &c.

Simon Thuruajus Anglus cum esset diale- 20.
 cticus acutissimus & artium liberalium Pari- Delr. disq.
 sjs professor magni nominis, plenior scientiā mag. lib 2.
 (quæ inflat) quam charitate (quæ ædificat) te- q. 24.
 mere in Scholis & palam non est veritus jaçti-
 tare,

li 3

ob superbi-
am Nabu-
chodonos-
or sic est
demeratus
vt se bestia
crederet.
Dan. 4.

tare, se scire totam Christi legem, ac impro-
bando eam posse annihilare: sed ita subita ob-
liuione percussus fuit vt primarū litterarum
oblitus nec Dominicā orationem pronuncia-
re, nec alphabetū legere sciret. Nicol. Dunel-
mens. dum adhuc adolescens esset vidit eum
litteras à filio proprio doceri. Contigere hac
circa annum 1207. vi. in magno speculo exem-
pl. de Simone de Tornaco blasphemus ex lib.
2. apum, c. 48. par. 5.

21.

Delirus disq. mag. lib. 4. ca. 1. q. 3. se. 5. Gan-
densis virgo, ait, diu nostris temporibus vaco-
rat orationi, & sacramenta frequētarat, sed ve-
nō satis exercitatum nacta fuerat cōfessionum,
vel si nacta, ei sua secreta spiritualia nō pande-
bat, vel bene monenti nō credebat, quicquid
horū fuerit, paulatim varijs reuelationibus
am diabolus superbię spiritu inflauit, tandem
persuasit meritis reliquis parem esse Deiparę
virgini, deesse fecunditatem iunctā virginita-
ti illibatę: si pergat id quoq; cōsecuturam. O-
vafrum commentum & muliebri ingenio ac-
commodatum! iam illa se confessionis inob-
gam non esse rebatur. itaq; per annos aliquot
eam intermittens nō abstinebat tamen à sacra
synaxi. Quid multa? semel dū in templo ver-
satur & cōmunionem expectat, ardentius
beneficium illud reliquū postulat: audite, bo-
no sis animo, dilecta, exorasse te scito, cōcellū
tibi fecunditatis cum castimonia pręrogatiua
quam petis, de cęlo cōfide te grauidatam, quę
miscuerat enim se cum demone qui lucis

gelum mentiebatur. domum reuersa sentit v-
 terum tumescere: iusto post partus tempore
 adueniente pium quēdam & prudentem adit
 ciuem bone notum, narrat rem totam, petitq;
 vt in domus eius penetralibus sibi liceat pa-
 rere, & stipulatur arcanū fore. ille nec credu-
 lus dictis de reuelatione, nec tamen sustinens
 virginem domo excludere: veritus ne grafla-
 rijam incipientibus Sectarijs materiā res vul-
 gata præberet blasphemis hereticorum dicte-
 rijis atq; lædorijs, eam suscipit, & adhibita ob-
 stetrice fida partum expectat. Misera dolori-
 bus vehementer torquebatur: tandē magnam
 pro prole humana horridorū, & villosorum
 scedissimorumq; vermium copiam effudit v-
 tero, quorū tam dirus erat aspectus vt omnes
 exhorrescerent, tam teter odor vt foetore fer-
 me exanimarentur. Sic demū misella se delu-
 sam intellexit, & superbix suæ fructū à super-
 borum principe retulisse quem oportebat.

Greg. Turon. Refert quomodo & virū do-
 losus ille coluber supplantarit, S. Friardus, ait,
 cum Secudello Diacono in supradicta insula
 stetit immobilis, habebat tamē vterq; eorum
 propriam cellulā, sed procul inter se politā.
 Cumq; strenuē in oratione persisterent nocte
 Secudello apparuit tentator in specie domini
 dicēs: Ego sū Christus quē cōtinuo deprecaris
 iā enim sanctus es, & nomē tuū in libro vi. cū
 reliquis sanctis meis adscripsi. egredere nunc
 ab hac insula & vadens fac sanitates in populis.

li 4 His

22.

lib. de vit.
 Patrum c.
 10. cita.
 Sur. 4. aug.

His & ille illectus deceptionibus discessit ab
 insula, nec socio nunciauit: tamen cum infir-
 mis in nomine Christi manus imponeret, sa-
 nabantur. Reuersus autem post multum tem-
 pus ad insulam, venit ad socium cum vana
 gloria, dicens, abij extra insulam & virtutes
 multas in populis feci. Cumq; conterritus ille
 interrogaret quid hoc sibi vellet, cuncta que
 gesserat simpliciter pandit. At senex obstupe-
 scens, suspiransq; ac lacrymans ait: Væ nobis
 in quantum audio à tentatore delusus es: vade
 age pœnitētiam, ne vltra tibi præualeant eia-
 doli (Lapsus est 1. quia occulta ex superbia
 credidit se sanctū, & ex hoc frontispicio non
 cognouit dolosam machinam. 2. quia desecit
 à bono proposito manēdi in illa insula. 3. qui
 clam habuit magistrum consilia sua, & obedi-
 re illi neglexit. Subiungit vero Greg. quomo-
 do victus vicerit, fretus humilitate, obedi-
 tia, & oratione). Secundellus cum fletu ad pe-
 des eius prosternitur, rogans vt pro se domi-
 num deprecaretur, Cui, veni, inquit, & par-
 ter eius omnipotentiam pro salute anime
 poscamus, non est enim difficilis dominus
 confitentibus misereri, cum ipse per Prophe-
 tam dicat: Nolo mortem peccatoris sed vt
 uertatur & viuat: orantibus autem illis ad-
 nit iterum tentator in simili specie ad Secun-
 dellum dicens: nonne præceperam tibi,
 quod oues meæ morbidæ essent & Pastor
 indigerent, vt egredereris & visitares atque

opem sanitatis eis tribueres. Et ille: in veritate comperi quod seductor sis, neq; te Deum credo, cuius te speciem mentiris habere. Tamen si Christus es, crucem tuam quam reliquisti ipsam ostende, & credam tibi. Cumq; non ostenderet, Diacono crucem in os eius faciente, confusus evanuit.

32.

Romanus Diogenes in oriente imperator fortunæ (si Christiano dicere licet) ludus statim ex imo ad summum rursusq; ex summo ad imam maiori impetu ruit. Plane secundum illud Prou. 16. ante contritionem præcedit superbia, & ante ruinam exaltatio spiritus, homini contigit. Nam cum anno Christi 1071. pugrans aduersus Turcas oblatam pacem ab Asan Sultano per Legatos magno arrogantiæ supercilio reiecisset, ipsumq; cum suis proficiscentem esset aggressus, diremptus noctis crepusculo cum rediret ad suos: Postremæ acies existimantes illum fugere in fugam se ipsos irreuocabilem dederunt, adeo vt fuga milites sparfos adoriendi hostibus occasio fuerit patefacta, qua benè vti victoriam insperatam adepti captiuum duxerunt etiam imperatorem, quem ille benigne habuit sua quoq; mensa dignatum. Cum aliquando (inquit Europalates) Sultanus eum interrogasset: Quid mihi fecisses, si me in tua potestate habuisses? respondit: multis plagis bene notis tuum corpus confecissem. At ego, inquit Sultanus, tuam seueritatem aut crudelitatem non imita-

bor, veruntamen audio vestrum vobis praecipere Christum pacem & obliuionem malorum, superbisq; resistentē humilibus gratiam dare. Prestititq; ex animo dux barbarus quod promisit. Creato autem alio imperatore missus Andronicus in occursum Diogenis eundē captum nigraq; veste indutum super malum humanæ miseræ spectaculum factum toto illo perlongo itinere perduxit, cui & iussit nouus imperator effodi oculos, sed vulneribus ex suffossione oculorum non curatis cum eius caput intumisset et vermibusq; seateret, grauiolens, horribilis visu, vt humanum ostentum expositus omnium oculis finem viuēdi fecit. luens hic pœnas, ne æternas incurreret.

24.

Anno 1600. Cum cuiusdam Groningensis ob religionem Catholicam Monasterij Westphal. exulans mense Sept. Embriae diisset vltimo eiusdem narrauit corā R. Nicolao Aresdorffio Aconensi Episcopo Suffraganeo Monast. R. do P. Theodoro

Refectore Collegij & tertio sacerdote de Sate, nobilibus item viris diuersis huiusmodi historiam, quam & alij probatæ fidei Embda venientes astruunt: Ante aliquot ptimanus Embdæ scemina quædam ex conpositione & aptatione collarium quædam ciens publicam locabat operam. hanc dem in specie adolescentis cum aliquot collarium adiens, petit ea sibi non vulgariter componere.

Nisi magistratus prohibuerit mercatoribus ne huiusmodi colore & fucū cacoemonis vendat clamantū,

neque cæruleo imbuti colore (vt iam super-
porum mos in Hollandia & alijs vicinis lo-
cis obtinuisse dicitur) sed nouo insolitoque
modo colore rubro tincta aptari, cumque
mulier negaret se huiusmodi nosse composi-
tionem, ipse partim scripto partim ad oculo
demonstrando informauit mulierem.
Recepit igitur illa in sequentem diem parata
fore, quia citius expediri posse negabat. abijt
adolescens, sed media nocte, splendente luna
constitit ante lectum poscens collaria, mu-
lier territa, grauius obiurgat, quod furtim
media nocte ausus fuisset ingredi domum su-
am. Verum maiore paulatim illam timore
inuadente cum suspicaretur quod res erat,
Iesum in clamat, nec mora, dæmon, vitro
de fenestra sumto integreque proiecto in ter-
ram euasit. Ex illo tempore mulier salu-
briter statuit non amplius collaria compo-
nere.

Anno 1589. 19. Martij Hildesio scripsit
vir & à doctrina & à pietate optime armatus
in Bacchanalibus hic in pago quodam Catho-
lico superbus quidam rusticus dum è sympo-
sio filiam cum cætharo pleno ad vxorem mi-
sisset, filiaq; casu cereuisiam effudisset ira cõ-
motus puellamq; obiurgans eidem minatus
esse dicitur quod eo vespere eam adhuc verbe-
raret, aut dæmonem in se intraturum. Sic igitur
irarum plenus dum domum reuertitur continuo
insanire occipit, & securi arrepta ita in domo
sua

mutuo, e-
rit de mul-
tarum Res-
rúp. salute.
Quor enim
stulti misse-
re à diabolo
decepti
formam
in hac ma-
xima des-
formitate
quærent?
&c.

25.
hæc duo
exempla
continent
potius pœ-
nam iracundie
diæ.

sua tumultuatur, vt liberi in plateam excur-
 rentes vicinos inelamarent, quo patri despe-
 raturo, vt putabant, succurrerent, iam fere
 cōnubia nox erat & pleriq; rusticorum se do-
 mum receperant vt crapulam edormirent, i-
 taque huiusmodi clamoribus excitati partim
 ex ædibus suis lectisq; partim è caupona pro-
 silientes accurrunt & insanientem domi suæ
 tumultuantemque accedunt, timore percussus
 vnus autem reliquis audacior, qui domum
 intrare non audebat, Siue dæmon, inquit, do-
 ue mater eius sis in nomine Iesu ad te ingre-
 diar. Et his verbis subito in domum irruens
 iuxta obsessum securi armatum se colloca-
 Et hic, inquit, in nomine Iesu sedeo ferias ne-
 si audes. Tum obsessus securim cōtinere, tre-
 uum videre ac tremere, accurrunt interim
 rustici. Et vt probent num obsessus sit, dicas,
 inquit, Iesus in corde meo, quod cum pro-
 ferre nollet, iterum, dicas, inquit, Domine
 Deus pater cælestis. Sed nec hoc proferre ve-
 luit. Postquã ergo tres viri quatuorve securam
 illi ex manib' extorsissent, ipseq; aquam adbe-
 uãdas manus postularet, rustici statim aquam
 benedictam adferunt, alij herbas benedictas
 & crucem ex illis factam porrigunt, quam
 tim fregit. alij ceram benedictum accendunt,
 iterumq; accendunt, sed semper exstinguit.
 Rustici itaque (quod crapula eos animo he-
 res reddidisset) certatim dæmoni insulant, &
 minantur illi se in eas ipsum angustias dedu-
 ctur.

sturos tamque molestos illi futuros ut exire cogatur. Tum dæmon, non diu, inquit, hic manebo. interim dum sic à rusticis obsessus tractatur, incipit bis vomitum reddere, tanto cum fœtore ut intolerabilis astantibus videretur. ubi autem euomisset, ad se reuersus, Iesus, inquit, in corde meo, & tamen de dolore, quem ex omnium membrorum concussione sentiebat, conquestus, ad lectum deducitur. Necdum omnino cõualuit, & vtrum plane liberatus sit adhuc nescitur. Res accidit, aut pridie, aut ipso die cinerum. Ita Catholici rustici semipoti in Bacchanalibus contra dæmonem potetiores fuerunt quam omnes hæretici prædicantes in generatione sua quantumuis sobrii, & inani fide plenissimi.

Cum Abbas Moyses singulari pietatè monachus cum sanctissimo Abbate Machario disputans verbum paulo durius atque liberius protulisset, incõsideratã pœnas illico dedit, nam malus dæmon à quo Dei permisso arreptus fuerat ventris fœcibus, quæ & secretam & immundam eiectionem habere solent, humanoq; stercore os faciemque subinde fœdabat, sed Macharij precibus omnis illa dæmonis & agitatio & iniuriosa fœditas cõquieuit.

Aaronis filij puniuntur ob superbiam Leuitico, quia enim patris auctoritatem spernunt & contra legem Dei munus indebitum vsurpant (veritum ignem adolentes) igne cœlitus immisso miserè consumuntur.

Iezabel

26.

Cassian.
collat. 7.
cap. 27.
Algere disputationū
non decet
neq; ita tam
men arde
re ut in ea
sic fumus
& ignis.

27.

28.

Iezabel faciem suam ornans improbia
lecebris ducem Iehu Regem in sui amore
pertrahere conatur sed spe sua frustrata de
nebra præcipitatur, 4. Reg. 19.

29.
Sur. in
lan.

Legitur apud Simeonem Metaphrastem de
Iacobo Eremita non solum vitæ sanctitatem
conspicuo apud fideles ac infideles (de quibus
multos ad veram fidem perduxit) sed etiam
maximis miraculis claro, qui totos 40. annos
in solitudine solis herbis & radicibus vitam
tolerarat, & nocturnis diurnisque horis co
tinerenter precibus vacarat. Huic insidias
ens Sathan, scæminam locupletum parentum
filiam ingressus est, per eam nomen sancti I
cobi prodit, parentes eam ad tugurium me
diu quæsitum adducunt, exponunt filiam
riam, ut quæ iam à 20. diebus nihil cibi pot
ve degustasset, & proprijs manibus carnes
as discerperet. Orat pro illa sanctus, dam
abscedit. Parentes veriti, ne breui reuerter
tur, obsecrant sanctum ut biduo saltem
secum retineat. ille, ob sanctitatem vitæ su
rioris & miracula nimium sibi confidens, re
sentit. At Deus videns eum suæ imbecillitatis
immemorem pristinum suum auxilium
subtraxit, permisitq; eum labi non solum
sacrilegam fornicationem, sed etiam homici
dium, nam post lapsum reformidans ne pro
la scelus aliquando patefaceret, eam è m
sustulit. Quo casu cõmemorato Metaphr
iungit, huius ruinæ nullâ aliam fuisse causam
qu

quam occultam monachi superbiam. Perpendens vero Iacobus quã tetro scelere se inquinasset, in tantam desperationem animi venit, vt cogitaret deserta vita religiosa redire ad mundum: sed clementissimus Deus memor laborum quos pro Christi nomine tot annis sustinuit, diuinæ lucis radijs eius animum perper alium quendam Dei seruũ ita perstrinxit, vt spe veniæ impetrandæ erectus sese in perpetuum quoddã sepulchrum subterraneum integro decennio vsq; ad mortem abdiderit, noctu diuq; cum asperrima pœnitentiã lapsum suum incredibili dolore animi assiduis lacrymis & tanta cõfusione sui deplorans, vt neq; oculos in cælum attollere auderet, nec cum villo mortalium miscere sermonem, plenã suã diffidentiã assecutus. Disce hinc 1. ne vnquam in præterita sanctitate confidas et si miraculis sit cõfirmata. 2. quam pernitiõsa sit superbia. 3. si lapsus fueris ne animum despõdeas. 4. occasionem labendi fugere. Qui enim amat periculum peribit in illo.

TEMPLORVM ALIARVM QVE
rerum sacrarum violatio
punitur.

vi. de Sacri-
 legis. & de
 idololatria

CVM Azotij gens Arabica arcam fœderis
 reliquijs sacris plenam in templum portarent & apud ipsum Dagonem qui execrandum illorum idolũ erat collocarent, fecit Deus vt mox illa nocte statua Dagonis, nemine eam

1.
 1. Reg. 5.

eam

Desperatio
 facit apos-
 statam.